

AMERIŠKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 126

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MAY 27TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Bogastvo znamenitih kanadskih petork se dnevno množi

Callander, Ontario, 26. maja. Skoro sleherni je radoveden dognati, koliko znaša premoženje znamenitih kanadskih petork. Dne 28. maja bodo petorke obhajale svoj drugi rojstni dan.

Kanadska vlada ima vrhovno nadzorstvo nad tem premoženjem. Premoženje kontrolira David Croll, minister za javno blagostanje v Kanadi. On je tudi edini človek, kateremu so znani tozadevni podatki.

Minister Croll namerava v četrtek objaviti skupno svoto premoženja kanadskih petork. Zanimljivo je povedati, da bo marsikdo iznenaden, ko bo čital svoto skupnega premoženja petork.

Največ so petorke dobile od oglaševanja raznih kompanij. Kompanije se kar tepejo, da smejo oglaševati svojo robo v imenu petork. Kontrakti so postavljeni na visoko ceno in popolnoma postavnji.

Iz dohodkov, ki prihajajo za petorke, dobiva dr. Dafoe, zdravnik, ki je petorke obdržal pri življenju, \$200 na mesec. Oče in mati dobivata \$100.00 na mesec, toda nimata nobene odgovornosti. Imata tudi hlapca na farmi, dočim ima Mrs. Dionne strežnico. Odkar so prišle petorke na svet, sta malo delala na farmi. Oče in mati se silno pritožujeta, da ne dobivata dovolj, toda vlada ne dovoli več. Brez dyoma je, da je vlada potom dr. Dafoe-a ohranila življenje edinih petorkam, ki so kdaj preživele prve dneve po rojstvu.

Pozdravi iz konvencije

Iz četrte redne konvencije Slovenske ženske Zveze je do bilo uredništvo mnogo lepih pozdravov od naših delegatkin. Tako pošiljati najlepše pozdrave članicam Antonia Gnidovec in Mrs. Kosten. Vsem domačim in sestram podružnice št. 14 pošiljati pozdrave Mrs. Frances Rupert in Mrs. Frances Globorup. Vsem delegatkinje pozdrave družnice št. 10 Frances Susel, Louise Milavec in Mary Urbas. Prav iskrena hvala za vse pozdrave!

Župan resigniral

Župan George Bau iz bližnje Highland park vasice se je odpovedal svojemu uradu, potem ko so državni nadzorniki računov dognali, da je pomeval \$55.00 vaškega denarja. Župan je dobil dotični denar kot kazen od nekake aretirane. Ob istem času se je odpovedal tudi vaški clerk Stenger, kateremu se očita, da je dobil nepravilnim potom iz javne blagajne \$113.00.

Devoljenje za žganje

Mr. in Mrs. Frank Mihčič, 7202 St. Clair Ave., naznanjata, da sta dobila licenco za prodajo vseh vrst žganja. Istotam dobi tudi vso drugo dobro pijačo.

Tudi Grossman

Policija je aretirala Marc Grossmana, načelnika okrajne reliefne komisije, ker je vozil z avtomobilom skozi rdečo luč.

Rev. Virant

Father Virant, duhovni pomočnik pri župniji Marije Vnebovzete, je bil včeraj prepeljan iz Emergency bolnice v Charity bolnico.

Komunisti še vedno snubijo socialiste za skupno akcijo

Cleveland. — Dasi je Norman Thomas, socialistični predsednik kandidiral izjavil, da s komunisti ne more biti skupne akcije v letošnjem predsedniškem boju, pa je Earl Browder, tajnik komunistične stranke včeraj ponovno pozval socialiste, da nastopijo skupno s komunisti.

Združeni socialisti in komunisti bi dali novo ime stranki: farmarsko delavska. Toda socialisti so par ur na svoji konvenciji, po razglasu Browderja, odklonili sodelovanje s komunisti.

Kljub temu je Browder izjavil, da ni zgubil upanja za skupni nastop v letošnjih predsedniških volitvah. Socialisti kot komunisti bi morali imeti enega samega predsedniškega kandidata in bi morali na vseh shodih skupno nastopiti.

Browder se poda v Chicago, kjer se tvori prihodnjo nedeljsko konvencijo farmarsko-delavske stranke. Tudi to delegacijo bo Browder skušal pridobiti za skupni nastop. "Potrebna je skupna fronta," se je izjavil Browder, "na način, kot so jo ustanovili v Franciji in so zmagali."

Toda Thomas je na to odgovoril, da so razmere v Franciji popolnoma drugačne kot v Ameriki, radi česar mora biti tudi nastop stranke različne od onega v Evropi.

Otrok povožen

V torko okoli 7.40 zjutraj se je pripetila nesreča, ki je zahtevala življenje 7-letne Alice Pinculi, hčerke Mr. in Mrs. Mihaela in Ane Pinculi, 15709 Parkgrove Ave. Bila je na potu v St. Mary's šolo, ko jo je na 152. cesti in Saranac Rd., podrl na tla tovorni avto. Takoj je bila prepeljana v bolnico, kjer so jo pa zdravniki proglasili za mrtvo. Dekletce je bilo pretečeno nedeljo pri prvem sv. obhajilu. Poleg žalujočih staršev zapuščata brata Mihaela, sestra Paulo, teto Mrs. Toporiš iz 39. ceste in več sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu in članica mlad. oddelka društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v petek ob 8.30 zjutraj v cerkev Marije Vnebovzete po čvdstvom Jos. Zele in Sinovi. Staršem izrekamo nadzubo ljube hčerke naše globoko sožalje!

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili: Mr. Edward Kerner, 14823 Pepper Ave., in Miss Elizabeth Hočvar, 14047 Thames Ave. Mr. Michael Zlate, 744 E. 236th St., in Miss Anna Hvala, 845 E. 139. St. Bilo srečno vsem skupaj!

Urad bo zaprt

V soboto, 30. maja, je Spominski dan, uradni praznik v državi Ohio. Na ta dan "Ameriška Domovina" ne izide. Urad bo zaprt ves dan v soboto in v nedeljo, 30. in 31. maja, in se zopet odpre v ponedeljek, 1. junija, ob 8. zjutraj.

Popravek

V poročilu imen novih ameriških državljanov bi se imelo glasiti Mary Retar in ne Mary Rotar.

Umrla v bolnici

V Woman's bolnici je včeraj preminula Mrs. Rose Terček, 15706 Holmes Ave. Podrobnoosti jutri.

Razvoj naših organizacij v letu 1935

Pred nami leži pol-uradno izkazilo delovanja in poslovanja jugoslovanskih bratskih podpornih organizacij. Poročilo sleherni leto vestno in točno sestavi Mr. Ivan Mladineo, urednik "Narodnega adresarja" in eden najbolj zasluženih kulturnih delavcev med Jugoslavan v Ameriki.

Poročilo je sestavljeno na podlagi uradnih števil, katere dopolnjuje tajniki posameznih podpornih organizacij na urad Ivana Mladineo. Kdor bi hotel imeti to nadvse zanimivo statistiko za sebe, naj piše na Ivan Mladineo, 156 Fifth Ave., New York, N. Y., in priloži 50c. Dobi bo ta nad vse zanimivi izkaz.

Za danes omenjamo med novicami samo najbolj važne podatke o poslovanju jugoslovanskih bratskih organizacij tekom leta 1935. O podrobnostih pa bomo imeli priliko tozadevno komentirati v uredniških člankih.

Vse jugoslovanske bratske podporne organizacije v Zedinjenih državah so imele lanske leto, oziroma ob zaključku poslovnega leta 1935 skupaj 238,970 članov. In sicer je bilo v odraslem oddelku 165,327 članov, v mladinskem pa 73,643.

Da je bila lanske leto depresija, se vedno med nami kaže dejstvo, da so vse jugoslovanske podporne organizacije tekom lanskega leta pridobile le 3,330 novih članov, dočim so mladinski oddelki nazadovali za 1,298. To se tiče vseh organizacij skupno, jih je pa več, ki so lepo napredovale.

Skupno premoženje jugoslovanskih bratskih podpornih organizacij je koncem leta 1935 znašalo \$25,048,485.80. Letni dohodki vseh organizacij so bili \$5,017,225.52. Od tega je članstvo vplačalo \$3,898,727.97, a ostali dohodki, kot obresti, prireditve in enako so znašali \$1,118,497.55.

Črna legija

Preiskava je dognala, da je Črna legija, banda teroristov, tudi v državi Ohio dobro ustanovljena. Baje je v Toledo, Ohio, oddelki te bande, ki šteje 500 članov. Celotno vrhovno poveljstvo za Ohio, Indiano in Michigan, je baje v državi Ohio. Prebiva v Lima, Ohio, in se piše Virgil Effinger, kontraktor za električna dela in dvakrat kandidat za šerifa. Ko so ga vprašali, če je on glavni "Črne legije," je odgovoril, kaj vas to briga, če sem!

18 aretiranih

Policija je včeraj aretirala 18 mladih fantov, ki navadno stopajo v okolici St. Clair Ave. in 158. ceste. Aretirani so bili, ker so osumljeni, da so več alimanj v zvezi z drznim ropom pri Pocahontas Oil Co.

Townsend konvencija

Dne 15. julija se odpravi v Clevelandu konvencija Townsend pristašev iz vseh krajev Zedinjenih držav. Pričakuje se najmanj 10,000 delegatov in gostov. Konvencija bo trajala en teden.

Darilo

Mr. August Kollander je daroval \$2.00 v pomoč za nabavo slike, ki bo podarjena The Cleveland Museum of Art. Slika je delo našega umetnika Peruška. Iskrena hvala kot tudi neimenovanemu za dar \$3.00.

Vsega skupaj so izplačale naše jednote in zveze svojem članstvu v letu 1935 ogromno svoto \$3,441,291.86. Od te svote je šlo za pravo podporo članom \$2,601,428.82, a svota \$839,863.04 za upravne stroške, kar je precej visoka svota.

Skupno članstvo vseh jugoslovanskih bratskih podpornih organizacij v Ameriki je zavarovano samo za posmrtnino v svoti \$144,199,787.64. Skupnih jugoslovanskih društev v Zedinjenih državah je nad 4,000.

Nekoliko vznemirljivo je dejstvo, da je nazadovaj pri mnogih organizacijah mladinski oddelki. Skupna porast naših organizacij je bila v letu 1935 za 1723 oseb manjša kot v letu 1934.

V resnici je v vse bratske podporne organizacije tekom lanskega leta pristopilo 12,720 novih članov, toda od teh jih je prišlo 3,988 iz mladinskega oddelka, umrlo je 1,594 članov v odraslem oddelku, a ostali so pa pustili organizacije.

Statistika glede mladinskega oddelka je: tekom leta 1935 je pristopilo v mladinske oddelke vseh naših organizacij 7,974 novih članov, od teh jih je prešlo 3,988 v odrasli oddelki, umrlo jih je 138, organizacije je pa zapustilo 5,134 članov, torej je bilo v mladinskih oddelkih lanske leto 1,286 manj članov kot v letu prej.

Največji napredek v članstvu izmed vseh jugoslovanskih bratskih organizacij v razmerju s številom svojih članov je imela lanske leto Slovenska ženska Zveza in sicer 18.62%. Njej sledi Srbski Savez z 15.70 odstotki, potem pride pa Slovenska Dobrodelna Zveza, ki je napredovala za 10.15 odstotkov.

Eno izmed najbolj zanimivih dejstev te bratske statistike je pa gotovo ono, ki pravi, da so slovenske bratske organizacije

Cadek obsojen

Porotna obravnava proti policijskemu kapitanu Louis J. Cadeku, ki je bil obtožen, da je v prohibicijskih časih sprejemal denar od butlegerjev in je tako nabral \$106,000, je bila včeraj nagloma končana. Med porotniki je bilo 5 moških in 7 žensk. Porotniki so se posvetovali samo eno uro in 22 minut, da so spoznali bivšega policijskega kapitana krivim izsiljevanja. Cadek je bil v vseh štirih obtožnicah spoznan krivim. Za vsako obtožnico lahko dobi od enega do 10 let ječe, ali največ 40 let. Porazno je vplivalo na porotnike, ker Cadek ni hotel pričati. Odvetniki Cadeka bodo danes zahtevali novo obravnavo, katere pa sodnik najbrž ne bo dovolil, naker se bodo pritožili na apelatno sodnijo. Medtem pa je bil Cadek odpeljan v zapor, ker ni mogel položiti \$15,000 varščine.

Na operaciji

Zadnjo soboto se je moral podvreči operaciji v Glenville bolnici Mr. John Peterlin, 1165 E. 60th St. Operacija je bila srečno prestana in prijatelji ga sedaj lahko obiščejo. Želimo mu, da bi se čimprej zdrav vrnil domov.

imele največje število članstva. Izmed 238,970 članov, ki pripadajo vsem jugoslovanskim organizacijam v Ameriki, jih je spadalo nič manj kot 138,698 v slovenske organizacije, torej ogromna večina.

Vse hrvatske bratske organizacije v Ameriki so imele samo 81,701 članov, dasi je bratov Hrvatov še enkrat toliko kot nas, dočim so srbske organizacije šte lanske leto 18,571, kar je precej visoko število v primeri s številom Srbov v Ameriki.

Glede solventnosti so katoliške organizacije na prvih mestih, in sicer ima Hrvatska Katoliška Zvezica 159.65 solventnosti. Takoj za njo pride Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota, katere solventnost znaša 117.64, na tretjem mestu je Slovensko-Hrvatska Zveza 113.19, potem pride Jugoslovanska Katoliška Jednota 112.42, potem Srbska Podporna Jednota 110.63, potem S. N. P. Jednota 107.45. Kot pravi statistika je imela Slovenska Dobrodelna Zveza v Clevelandu 100.03 solventnosti. Nekatero organizacijo niso doposlele tozadevne poročila.

Glede dohodkov od investicij je bila v letu 1935 najbolj srečna J. S. K. Jednota, ki je dobivala povprečno obrestno mero 5.17. Povprečna obrestna mera za vse organizacije je pa bila 3.96.

Od dohodkov, ki so jih imele vse organizacije, je bilo članstvu izplačano 51.86, za upravne in druge stroške je šlo 16.73 odstotkov in preostanek 31.41 pa predstavlja čisti dobiček.

Od časa do časa se bomo vrnili v posebnih člankih na te interesantne številke, kajti delovanje naših bratskih organizacij v Ameriki tvori najbolj kardinalno žilo našega narodnega obstoja.

Igralni stroji

Župan Burton je včeraj postavil, glasom katere bi se legalizirali igralni stroji, če bi lastniki dotičnih plačevali vsak mesec po \$2.00 za vsak stroj. Dotični predlog za postavbo je spisal in vložil councilman Vehovec. Za predlog je glasovalo 24 councilmanov, proti pa 8. Vehovec je župana Burtona radi vetiranja ostro napadel, češ, kot trdi župan Burton, da so stroji nepostavni, zakaj pa ne ukaže policiji, da jih zapleni in razbije. Če pa niso nepostavni, tedaj je bolje, da dobiva mesto mesečno tisočake, ker jih zelo potrebuje.

Pozdravi

Iz Milwaukee smo dobili lepe pozdrave od Častne Straže S. D. Z. Podpisani sta Mollie Martinčič in Frances Konjar. Iz Waukegana pa pošiljajo pozdrave John Dolčič, Anton Grdina in Math Ivanetič. Vsem prav prav iskrena hvala.

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bil odpeljan v Glenville bolnico Mr. Frank Stupica, 19109 Killdeer Ave.

Mr. Potokar doma

Mr. John Potokar, 6517 St. Clair Ave., se je vrnil domov iz potovanja po stari domovini. — Dobrodošel!

* 25 oseb je utonilo v viharju včeraj v pristanu San Juan, Puerto Rico.

27 Židov umorjenih. Angleži se bojijo za Palestino

Jerusalem, 26. maja. Iz prvotnih malenkostnih spopadov med Arabci in Židi v Palestini je prišlo skoro do odprtega punta, tako da je angleško vlado začel položaj skrbeti. Arabci so včeraj ubili nekega angleškega vojaka, ko so skušali udreti v ječo, kjer je zaprtih več Arabcev.

Dosedaj je bilo 27 Židov in 50 Arabcev ubitih, en kristijan in en angleški vojak. Stotine jih je bilo pa ranjenih. Večje število angleških vojakov je bilo ranjenih od zakotnih napadalcev.

Anglija ima danes največjo posadko od svetovne vojne sem. Izdala je drastične odredbe, aretirala je že nad 600 oseb, večja mesta se nahajajo pod obsednim stanjem, toda nemiri, namesto, da bi prenehali, se dnevno množijo.

Spominski dan

Letos je minulo 75 let, ko je tedanji predsednik Abraham Lincoln napovedal vojno južnim državam, ker so se odcepile od Unije. V Clevelandu je še nekako 12 bivših vojakov severne armade, ki so pred 75 leti korakali na vojsko. Priredili bodo parado, dočim bodo patriotične organizacije okrasile grobove kakih 500 veteranov na raznih pokopališčih.

Poroka slovenskega para

V soboto se poročita gđc. Alma Lampe, hčerka poznane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Charles Lampe, 24995 Lake Shore Blvd., in Mr. Martin Lokar, sin pionirske družine Mr. in Mrs. John Lokar, 695 E. 162. St. Ženin je brat Mr. "Lindy" Lokarja, predsednika društva Strugglers SNPJ. Bilo srečno!

Konec konvencije

Socialistična preds. konvencija v Clevelandu je bila včeraj zaključena, potem, ko so delegati sprejeli platformo. Platforma obstoji iz osmih točk. Delegati so pred razhodom tudi obljubili, da bodo nabrali \$100,000 za predsedniško kampanjo — Thomas, izvoljeni predsedniški kandidat, je imel govor po radiu, ki je bil razposlan po vsej Ameriki.

V spomin mrtvih

V soboto 30. maja, na praznik klančanja grobov, se bodo vršili na sv. Pavla pokopališču v Euclidu obredi in molitve za vse pokojne, ki so pokopani na tem pokopališču. Obredi se pričnejo ob enajstih dopoldne. Pri-sostvovala bo tudi Ameriška legija. Vabljeni so vsi svojci, ki imajo svoje drage na ondodnem pokopališču pokopane.

Graduacija

Mr. William F. Ivans, 1165 E. 60th St., bo v nedeljo graduiral iz slovaške višje šole Benediktincev. To je prvi slovenski mladenič, ki bo graduiral iz slovaške višje šole. Naše čestitke!

Na počitnice

Mr. in Mrs. Frank Miklavž, 1074 E. 71st St., sta odpotovala na počitnice v Atlantic City in Washington, D. C. Prijatelji želijo srečno pot in povratek.

Cena krompirju

Cena krompirju na javnem trgu je zopet nekoliko poskočila. Krompir ni bil že zadnjih deset let tako visok v ceni kot letos, ko pravijo, da je pomanjkanje krompirja.

Strašna prisega Črne legije in njih tajno poslovanje

Jackson, Mich., 26. maja. Oblasti so dognale danes, da je strašna "krvna prisega," katero je moral sleherni član oddati, ko je pristopil k Legiji, zahtevala smrt dotičnega člana, če bi izdal skrivnosti poslovanja Legije. Besedilo prisage so dobili na domu enega izmed prijetih legijonarjev.

Besedilo se glasi: "V imenu Boga in hudiča, katerih prvi me bo nagradil in drugi kaznoval, in pri silah svetlobe in teme, dobrih in zlih, prisegam jaz tu pod črnim obokom nebes in pod maščevalnim simbolom. Jaz posvečim moje srce, moje mozgane, moje telo, moje ude in prisegam pri vseh nebeskih silah in pri silah pekla, da bom posvetil svoje življenje pokorščini napram predpostavljenim, in da me nobena nevarnost ne odveže od tega.

"Da bom šel do skrajnosti mojih moči, da uničim vse anarhiste, komuniste, rimsko-katoliško vero in njih pripadnike. Nobena usmiljenja ne bom poznal, pač pa bom udaril z maščevalno roko, dokler je kaj življenja v meni.

"Nadalje zastavljam svoje srce, moje telo, moje mozgane, da ne bom nikdar izdal svojega tovariša in da se bom podvrget vsem mukam, ki jih človek more iznajti in da bom raje pretrpel najhujšo smrt, kot da bi izdal eno samo besedo te prisage.

"Molil bom k maščevalnemu Bogu in neusmiljenemu satanu, da mi iztrgata srce in ga pražita nad žveplom, da se mi glava razcepi na dvoje in da se moji možgani raztresejo po zemlji, da se mi raztrga vse truplo, da se mi izpulijo čreva in se jih vrže jastrebom, da se mi zlomi sleherni moji kost s kamenjem, naker se razrežejo na drobne kose, da bodo za hrano krokarjem.

"In končno, moja duša naj se izroči mukam, moje telo naj vržejo v raztopljeno kovino in sežgo v peklenskem ognju, in to kazni naj trpim vso večnost. V imenu Boga, našega Stvarnika, Amen!"

Morgan je načelnik

Daniel Morgan, bivši mestni manager, je bil izvoljen za načelnika republikanske stranke v Clevelandu. Izvoljen je bil enoglasno od 1100 precinktnih načelnikov, znamenje, da uživa Morgan največje zaupanje pri republikancih v Clevelandu. Tudi župan Burton se je izjavil, da bo sodeloval z novim načelnikom, kar se tiče oddaje mestnih del.

Še enkrat hvala!

Danes se zahvaljujemo naročniku Mr. Antonu Brodniku na 1100 E. 63rd St., ki je za dve leti nazaj poravnal zaostalo naročnino in plačal za eno leto naprej. Možno je bil dolgo brez dela, toda smo mu zvesto pošiljali list, ker smo vedeli, da je poštenjak. Sedaj je plačal \$16.50. Iskrena zahvala Mr. Brodniku.

Skupna društva

Nocoj je važna seja skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice so prijazno prošeni, da se gotovo udeležijo.

Priporočilo

Opozarjamo na oglas Frank Skuly, 6313 St. Clair Ave., glede izredno nizkih cen za dobro meso.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**

1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROVNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$3.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. O. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 126, Wed., May 27, 1936

Cleveland vabi Ameriko

Mesto Cleveland praznuje letos stoletnico, odkar je postalo mesto. Cleveland je bil sicer ustanovljen kot priprosta vasica leta 1797, toda skoro 40 let po ustanovitvi ni napredoval in je bila naselbina poznana pod imenom "Forest City," dokler ni končno to jezersko mesto v letu 1836 od državne postavodaje dobilo vse mestne pravice. Cleveland je tedaj štel nekako 15,000 prebivalcev.

Letos, ko praznuje Cleveland stoletnico svojega obstoja kot mesto, priredi Cleveland ogromno jezersko razstavo — Great Lakes Exposition — o kateri se trdi, da bo boljša in večja kot je bila svetovno znana razstava v Chicagu. Mogoče je precej lokalnega patriotizma v tem, toda prepričani smo vseeno, da bo razstava v Clevelandu bolj prijazna, bolj domača in ne tako neusmiljeno trgovska, kot je bila ona v Chicagu.

Cleveland pričakuje letos najmanj deset milijonov gostov v mesecih junij, julij, avgust in september. Nikdar še nismo imeli v enem letu toliko in tako zanimivih dogodkov v našem Clevelandu, kot se nam obljubuje letos. In ne samo obljubujejo, pač pa jih bomo v resnici tudi doživeli.

Parado obiskovalcev v Clevelandu je otvorila predsedniška konvencija ameriške socialistične stranke, ki je zborovala koncem maja meseca v mestnem avditoriju, in kjer so socialisti postavili, ali imenovali kandidata za predsednika Zedinjenih držav.

Komaj dober teden pozneje pa bo otvorjena narodna predsedniška konvencija republikanske stranke, ki bo pripeljala v Cleveland najmanj en četrt milijona obiskovalcev. Konvencija bo zlasti zanimiva iz vzroka, ker republikanci letos nimajo pravega kandidata, niti pravega programa, da stopijo z njim pred narod. Pozornost vse Amerike bo torej obrnjena v drugem tednu junija meseca na Cleveland, ko se bo dognalo, ali še prevladuje Hooverjev duh v Ameriki ali ne.

Ko bo konvencija republikancev zaključena, pa bo otvorjena ogromna Great Lakes razstava. Precej nad dva milijona so žrtvovali podjetni Clevelandčani, da so ustvarili to razstavo. Tisoče ljudi je dobilo delo radi razstave in tisoče nadaljnjih ljudi bo zaposlenih ves čas razstave, ki bo trajala ravno sto dni v proslavo stoletnega obstanka mesta Clevelanda.

Prvič v ameriški zgodovini bodo tudi Slovenci v večjem obsegu zastopani na svetovni razstavi. Organizacija Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. je najela na razstavnem prostoru svoj lastni oddelek, kjer bo zgrajena slovenska vasica, ki nas bo spominjala na staro domovino, in kjer boste dobili postrežbo po vzorcu in običajih, kot ste jih bili vajeni v svoji rojstni vasi ali mestu. Direktorij Slovenskega Narodnega Doma se ni ustrašil stroškov, ki so v zvezi s tem, toda bo imel končno dobiček, kajti pričakovati je, da bo naša slovenska vas na razstavi številno obiskovana vsak dan. Da se je direktorij Slovenskega Narodnega Doma odločil iti na razstavo, za to mu gre priznanje in kredit. In mi vsi pričakujemo, da bo ta korak imel tudi uspeh.

Cleveland bo nadalje imel čast biti gost Ameriški legiji, organizaciji bivših ameriških vojakov. Konvencija Američanov Legion je vsako leto največja prireditelj v Ameriki. Legijonarji iz vseh držav Unije pridejo na zborovanje. In nič manj kot 500,000 gostov pripeljejo v vsako mesto, kjerkoli imajo konvencijo, ki traja navadno en teden, seveda ne z zborovanjem, pač pa z gostovanjem in zabavo. Legijonarji bodo prinesli letos v Cleveland najmanj 50,000,000 dolarjev, poleg zabave in veselja.

Skoro sleherni Clevelandčan bo imel letos direkten ali indirekten dobiček od milijonov obiskovalcev, ki posetijo naše mesto v poletju. Nič manj kot \$500,000,000 bo potrošenih v Clevelandu od zunanjih obiskovalcev. To pomeni, da bodo trgovine zaposlene, da bodo morale najeti več moči, da bo mestna vlada morala nastaviti več uslužbencev, da bodo zaposlene železnice, zlasti cestna železnica v Clevelandu, skratka, Cleveland bo imel ob stoletnici svojega obstanka zlato poletje, ki bo skoro slehernemu več ali manj koristilo. Cleveland vabi letos Ameriko v svoje središče.

Naj ju sreča spremlja

Otroci so naš zaklad. Vsakdo ima otroka rad, pa naj bo že njegov lasten ali tuji. Seveda, na navihane se marsikdaj jezimo, a v resnici nismo mi bili v svojih mladih letih nič boljši in nič slabši od sedanjih otrok. Tudi nam je najbrže marsikdaj zletel kamenček v napačno smer in zadel šipo, ki ni bila dovolj močno "narejena," da bi tak malenkosten sunek vzdržala. Tudi v naših mladih časih niso izdelovali tako močnega blaga, da bi vzdržalo hlače na drselci ali po mejah in plotovih. Kože za podplata te pa so tudi bile tako pretman-

do rad vidi uboga črvička, ki je komaj pred par tedni ali meseci zagledal luč sveta. Vsakdo se razveseli lepega okroglega obrazčka, na katerem gotovo vsakemu najbolj ugaja tista mala stvarica, ki tako namrdano čepi tam pod lepimi očki in ki ji navadni zemljani pravimo nos, a v tem slučaju nasek.

Otroški vozički so po meri dveh velikosti: večina je namenjena za slučaj, ko je teta štorčljka pustila srečnemu ateku in se srečnejši mamič samo enega zalega fantička ali zavber deklička. Teh se na ulici največ vidi. Redkost pa je voziček druge velikosti, ki je namenjen onemu srečnemu ateku in mamič, pri katerima je teta štorčljka zaklicala dvakrat "tukaj" in ju obdarila kar z dvema novorojenčkoma. V Kanadi imajo petorčke. Starša teh sta francoskega pokolenja. Francozi so bolj vroče krvi in bolj uletljivi. Slovenci pa smo vedno prevdarni:raje bolj počasi vozimo, zato pa bolj gvišno.

Tako počasi in gvišno je tudi teta štorčljka privzela k Mrs. in Mr. Louis Kolencu, ki stanujeta na 801 East 156. ulici. V bližini Holmes Ave. se kaj pogosto vidi zadnje čase voziček večje velikosti, otroški voziček, v katerem spančkata dva zala fantička. Da bi jima bila sreča mila v življenju, da bi rastla, uspevala in napredovala!

Kjer je deteje v hiši, treba seveda pletič. Kjer sta dva, je treba več ko dvojno število pletič, kajti prav gotovo drug drugemu vspodbudo dajeta. Mrs. Kolenc je kupila pletičke v trgovini Antona Gubanca na Waterloo Rd. Gubanc je navdušen član Progresivne trgovske zveze. Kot tak skrbi, da je postrežba v trgovini vedno točna, poštna in zadovoljiva, toliko v kvaliteti blaga kolikor v cenah, kakor je to splošno pravilo v vseh trgovinah in podjetjih, katerih lastniki so člani Progresivne trgovske zveze. Izredno srečo je moral Gubanc želiti sinčkomu Mr. Kolencu, kajti glejte, ob nakupu pletič je dal Mrs. Kolenc nagradne listke Progresivne trgovske zveze — a kaj vsi drugi listki: eden je bil vreden vseh drugih, in sicer tisti, ki je Mrs. Kolenc prinesel nagrado v znesku desetih dolarjev. In za teh deset dolarjev sta novorojenčka kupila pri G. Gubancu krasni obleki, da sta zamogla opraviti lepo obečena krst.

Naj bi jima bila sreča mila v življenju, da bi rasla, napredovala in uspevala, tako jima želijo vsi člani Progresivne trgovske zveze.

Služaj je bil, da je Mrs. Kolenc prejela v trgovini G. Gubanca srečni nagradni listek. Seveda, slučaj! Baš tako pa lahko srečen slučaj nanese, da tudi vi prejmete od vašega trgovca srečno številko. Ali je nagrada desetih, petih ali celo dveh dolarjev preziranjiva vredna? Prav gotovo ne. Dotično stvar bi itak morali kupiti. V trgovinah članov Progresivne trgovske zveze se vam poleg prvostne kvalitete v blagu, domače postrežbe in zmernih cen nudi še prilika, da ste deležni lepe nagrade. Dvojen, trikratni vzrok, da podpirate trgovce in podjetnike, ki so člani te Zveze. Od vas je odvisno, ali bo zveza napredovala ali ne. Od nje uspeha in napredka pa boste imeli koristi v prvi vrsti vi, odjemalci. Ali ni tedaj vaša dolžnost, da kupujete in se poslužujete trgovin in podjetij, katerih lastniki so

Člani Progresivne Trgovske Zveze.

Izid balinarske tekme

Jutrovo. — Kot je bilo pred kratkim sporočeno v tem listu, da se bo vršila balinarska tekma dne 17. maja med člani Balinarskega kluba na Jutrovem in se je tudi to zgodilo. Bilo je v nedeljo takoj po kosilu, ko so se pričeli zbirati rojaki in rojakinje, ne samo iz domače naselbine, ampak tudi od drugod. Kar nas je bilo pripravljenih za v tekmo, smo se gledali kot da bi si napovedali vojno. Vsak je gojil v srcu željo, da bi izšel iz tekme kot zmagovalce, champion. Toda marsikomu je tekma prinesla razočaranje in ni se mu izpolnila srčna želja po prvenstvu. Toda rojaki so balincarji in izguba jih ni potrla, jih bodo pa drugi nabrisali.

Po mojem mnenju bi bilo zelo priporočljivo, da se nabavi kako primerno darilo iz klubove blagajne, ki naj bi bila podeljena v znak priznanja prvaku kot prva nagrada. To naj bi imel v spomin, pa naj bi bilo kdorkoli, samo da je član kluba. Opozorjal bi samo, da se ne bi dalo kakšne fajfe, ker jaz ne kadim, pa da me slučajno doleti sreča, da bi postal šampion.

Mogoče se bo zdelo komu odveč, ker bolj obširno poročam. Toda, meni se zdi, da je to potrebno, da tudi mi pridemo nekoliko v javnost z našimi sportnimi igrami. Saj tudi Američani navadno vse natančno opišejo, zlasti pri žogometni igri; še celo slikajo igralce v raznih pozah. Kaj takega bi bilo pri balincarjih bolj težavno, ker bi moral fotograf letati vedno sem in tje in tudi k bari, če bi hotel dobiti dobre slike. Na ta način bi prišel še Tone Miklaučič na sliko da si en redkokdaj balina, ampak rajši streže pri bari z raznimi dobrotami tega sveta.

Nadalje bi želel tudi omeniti osebe, ki so izšle kot zmagovalci iz tekme. Žal, da nam ni čas dopuščal, da bi se balinalo toliko časa, da bi ostali 4 prvaki in 4 nagrade, kot je bilo prvotno sklenjeno. Toda ker je bilo 32 igralcev v akciji, se je spremenilo v dve nagradi med osmimi osebami. Prve štiri osebe so bile deželne prve nagrade, druge štiri pa druge nagrade. Upam, da ne bo odveč, ako jih omenim po imenu.

Prvi štirje prvaki so bili Frank Mezgec, Frank Požar, Frank Segulin in John Znebel. Drugi štirje: John Samsa, Joe Tomšič, John Fabjan in Joe Bartol. Nadalje želim tudi omeniti, da nas je posetila tudi Mrs. Rosie Frank, katera vodi mesnico na 10723 St. Clair Ave. Iskrena hvala, Rose, za pomoč v gmotnem oziru. Ravno tako velja zahvala Mr. Silku, groceristu na 109. cesti in Revere Ave. Nadalje gre iskrena zahvala vsem ostalim, kateri so na en ali drugi način pripomogli, da smo imeli lep uspeh.

Rojaki in rojakinje na Prince Ave. in okolici, le tako naprej za enim ciljem in v slogi, ker le v slogi je moč, da se bo enkrat lahko z mirnim srcem reklo: Slovenska delavska dvorana je naša!

Predno zaključim, vas prijeteljsko pozdravljam, listu Ameriški Domovini pa želim obilo uspeha.

F. P.

25 let love razbojnika

Na Koriziki sedaj love glasovitega razbojnika, ki so ga začeli loviti pred 25 leti. Zgodba se je takole začela:

Mlad sin bogatega korziškega vinogradnika se je bil zlagledal v 16 letno sosedovo hčerko. — Ko je fant pri starših povprašal za njeno roko, so mu njeni starši rekli, naj počaka, ker je še čas. S tem ga niso odklonili, ampak mu samo veleli čakati. Fant pa je po romantični navadi starih Korzičanov s pomočjo svojega prijatelja deklico s silo odvedel ter jo skril v gozd. Starši so prosili pomoč pri sorodnikih in pri oblasteh ter razpisali veliko nagrado tistemu, ki bi jim povedal, kam je strašni snubec skril njihovo hčer. Snubčev tovariš se je polakomnil velike nagrade. Izdal je prijatelje-

vo skrivališče. Prišli so orožniki, sorodniki in vse družine sosedov ter so obkolili izdano skrivališče. On se je branil z orožjem v roki. Ko pa je izstrelil vse strelivo in mu je ostala samo še ena krogla, je po stari korziški navadi v slovo poljubil dekle, nato pa puško ter z zadnjo kroglo prestrelil dekletovo srce. Nato je planil iz skrivališča in preganjalcem srečno ušel v gore. Poslej so ga orožniki pridno iskali, a ga niso mogli najti.

Medtem so se v okolici začela množiti razna razbojništva, ropi, tatvine in umori, nakar je orožništvo započelo veliko racijo proti razbojnikom. V teh bojih je padlo mnogo razbojnikov. Med ubitimi roparji so spoznali tudi nasledovnega kmetovega sina.

Toda razbojništva in požiga so se kmalu nadaljevali. Pri tem pa razbojnik in požigalec revnim ljudem ni storil nič zalega, ampak je ogrožal le bogatino. Zločinca pa niso mogli prijeti. Nikdar nobena patrila ni mogla zapaziti razbojnika, kaj še, da bi ga ujela. Med prebivalstvom so se začele širiti govorice, da to dela tisti fant, kateri je pred leti ustrelil svojo nevesto in kateri je kmalu potem ustrelil tudi svojega izdajalskega prijatelja. Kar je naropal in vzel bogatinom, je razdelil siromašnim pastirjem in kmetičem v okolici, kateri so ga zato preskrbovali z živim ter ga skrivali. Ko so se začele te govorice širiti, je zločinec prenehal tudi ropati.

Zopet pa se je našel izdajalec, ki je oblastom naznanil, da tisti razbojnik, katerega že toliko let iščejo, v resnici še živi ter da je v neki gorski vasi celo dvakrat oženjen. Zaslišali so tisti dve ženski, ki sta obe priznali, da je iskani zločinec njun mož, ki pa sedaj ne živi več ker ga je pred kratkim ustrelil v nekem pepiru njegov nasprotnik ter ga pokopal pod velikim kostanjem, ki raste na tem in tem hribu. Policija je res šla na lice mesta in tam izkopala že precej razpadlo truplo nekega moškega. Stvar je bila torej potrjena. Ker pa ženskam niso mogli nič dokazati so tudi nje izpustili.

Vse bi se bilo torej mirno končalo, ko bi iskani razbojnik ne bil tako jezovit. Živel je pod napačnim imenom in ves spremenjen v neki planinski koči kot pastir. Ta koča je bila blizu tiste vasi, kjer sta prebivala oni dve ženski. Pred kratkim so tam imeli občinske volitve. Kandidiral je dosedanja župan, ki je sklical zborovanje svojih volilcev. Na volilni shod je šel tudi ta pastir. Eden izmed občinskih kandidatov na županovi listi je imel volilni govor, v katerem je silno zabaval zoper razbojnika, katere je pod vodstvom dosedanjega župana policija srečno iztrebila. Pri tem pa je tako sovražno govoril tudi zoper razbojnika, katerega so 25 let iskali in ki je sedaj mrtev, ter ga žalil, da je planšarski pastir, ki ga nihče ni spoznal, potegnil revolver in s tremi strelji usmrtil govornika. Ko je to storil, je vpričio vseh navzočih povedal, kdo je in jim povedal, da se vključ svojim zločinom ne da ne kaznovano žaliti od nikogar. Nato je skočil skozi odprto okno in zbežal v gore. Policija in orožništvo je bilo tako na nogah. Na vse kriplje so začeli zasledovati "Lenčka!"

razbojnika, toda doslej brez uspeha.

ČLOVEK, KI UMIRA PALECE ZA PALCEM

Nekoč je bil Roy Daniels iz Joplin, Mo. dobro stoječ premoogar, ki je imel lasten dom in srečno družino. Leta 1927 pa se ga

je lotila čudna bolezen, ki je še danes prava uganka zdravnikom. Podvreči se je moral eni operaciji za drugo in po vsaki operaciji je imel kak del telesa manj. V devetih letih so mu odrezali že deset delov telesa.

Znanstveniki pravijo, da umira po inčah (palcih), da je njegova kri prenehala krožiti v zunanjih delih in nekega dne ne bo ostalo od njega drugega kot sam trup, brez rok in brez nog. In vendar je Daniels vedno dobre volje.

Najprej ga je začelo boleti stopalo na levi nogi. Podal se je k specialistu za noge. A ta mu ni mogel pomagati, pa mu je svetoval, naj gre k zdravniku za splošne bolezni. Naenkrat je postala noga čisto otrpla. Takrat se je podal Daniels prvič na operacijsko mizo. Pozneje je rekel, da je bil takrat zelo v skrbeh, ker je bilo to prvič, da je bil bolan. Bil je samo 22 let star, krepak in močan, oženjen in dober rudar. Imel je že enega sina in življenje se mu je zdelo nad vse lepo.

V juliju 1927 mu je zdravnik odrezal dva prsta na levi nogi. Bila sta čisto otrpla. Daniels potem ni imel več bolečin in je lahko opravljal svoje delo. Toda včasih je čutil, da se širi otrpjenost v levi nogi vedno višje.

V novembru istega leta, so mu morali odrezati nogo pod kolenom. V januarju prihodnjega leta so mu odrezali nogo nad kolenom. Potem se je zdela, da mu kri v nogi zopet cirkulira in da bo popolnoma ozdravel.

V juliju 1929 se je pojavila ista bolezen v desni roki. Ni sicer čutil posebnih bolečin, samo včasih kakke zbadljaje. Podal se je na kliniko v Rochester, Minn., da ga zdravniki temeljito preiščejo in doženejo njegovo bolezen. Tam so mu morali odrezati tretji prst na desni roki.

Zdravniki so mu povedali, da so bolni njegovi živci in da bodo počasi otrpnile vse žile na rokah in nogah. Zdravniki so trdili, da se je moral kdaj močno prestrašiti in da vsled tega trpi živčevje. Daniels se je spomnil, da ga je še kot dečka zadel v hrbet hlo, vsled katerega udarca je bil več dni kot ohromel.

Osem mesecev pozneje, v marcu 1930, se mu je otrpnenje razširilo na desno nogo. Daniels je moral zopet na operacijo. To je bila že peta pot na operacijsko mizo. Zdaj so mu odrezali desno nogo pod kolenom.

Zdaj je bil prisiljen opustiti delo v jami, čeprav je bil tam nadzornik, ker se je mogel le počasi premikati ob bergljah. Kljub temu pa je ostal vedno vedrega obraza. Postal je agent za razne drobnarije in si je nekaj prislužil, toda ne toliko, kot je bil navajen služiti prej. Njegova žena mu je ves čas zvesto ostala ob strani in tako so rinili naprej.

Šest mesecev je preteklo in zdaj je bilo treba odrezati desno nogo nad kolenom. V enaki višini kot prej levo nogo. Potem se je pa pojavilo otrpnenje v rokah. V februarju 1931 so mu odrezali zopet en prst na desni roki in tri mesece pozneje še en prst na isti roki. Tako sta mu ostala samo še dva prsta na desni roki, ki sta pa sedaj že čisto otrpla.

V septembru, istega leta, so mu odrezali prvi prst na levi roki in en mesec pozneje nadaljna dva prsta na isti roki. Tako sta mu ostala samo po dva prsta na vsaki roki in obe nogi odrezani nad kolenom.

Daniels je bil desetkrat operiran v devetih letih. Prav te dni bo moral na ponovno operacijo, da mu odrežejo desno roko. In nedvomno, kmalu zatem bo šla tudi leva roka in ostal mu bo samo še trup.

Tako ta revež umira inč za inčem in vendar junaško prenaša vse. Sosedje in prijatelji se čudijo njegovemu pogumu in mu radi pomagajo, kjer le morejo.

Strašna osveta prevaranega moža

Mnogo krutih zločinov je bilo storjenih v imenu "nepisane postave," toda višek brutalnosti se je odigral v Braziliji, v vasi Rio Branco, ko je notorični bandit Joaquin Dosesantos presenetil svojo ženo z drugim.

Senor Dosesantos, ki je vedno verjel v naglo akcijo, je na mestu ustrelil zapeljivca svoje žene, potem je pa vzel dolg nož in izrezal iz trupla tekmece srce in jetra. Vso to operacijo je moral gledati banditova žena. Potem jo je pa s samokresom v roki prisilil, da mu je to srce in jetra pripravila za večerjo. Ko je stala grozna večerja na mizi, je mož zopet prisilil svojo ženo, da je vse sama pojedla. Ko je nesla zadnjo žlico v usta, jo je kruti mož hladnokrvno ustrelil.

Toda s tem še ni bilo konec tega romana. Bandit je položil obe trupli pa verando ter jima skupaj sklenil roki. V trenutku se je raznesla vsa stvar po vasi in prihrumeli so razljučeni vaščani ter obesili bandita na drevo ob hiši. Policija je stala zraven in mirno gledala osveto vaščanov.

Thomas R. Robinson, ki je bil odpeljal Mrs. Berry Stoll in dobil \$50,000 odkupnine, je bil prijatelj G-men, vladnih detektivih. Na sliki se vidi, ko ga peljejo iz aeroplana, s katerim so ga prepeljali v Louisville, Ky., kjer je dobil dosmrtno ječo.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.**Če verjamele al' pa ne**

Zakonski možiček pride v prodajalno in si želi ogledati samopojno pero. "Veste, to bo za present za mojo ženo," reče prodajalcu.

"Aha, bi jo radi presenetili, kaj ne?"

"Ja, presenetil jo bom, pa še kako! Ona pričakuje namreč nov avtomobil."

Farmer je bral v časopisu besedo "fenomen." Pa se obrne do uradnika, ki je bil ravno pri njem na počitnicah: "Kaj pa je to: fenomen?"

"Čakaj, ti bom razložil. Ti imaš v hlevu kravo. To še ni fenomen. Ti imaš na vrtu jablano. Tudi to še ni fenomen. Če pa bi v jeseni zlezla tvoja krava na jablano in otepala z repom jabolka, to je pa že fenomen."

"S kakšnim orodjem ste pa obdelovali tožitelja?" vpraša sodnik toženca.

"Z nikakršnim orodjem: to je bilo vse ročno delo."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Mays

Staro, po česnu, gnilih ribah in po vseh drugih mogočih in nemogočih rečeh duhtečo "peteržlj" —? Da bi jo bil poljubil na tisto "popotno torbo," v kateri so zginili polži, s česnom kuhani —? Tega gladkokratko nisem verjel.

Previdno sem vprašal: "Poljubil te je? Kam?"

Ponosno mi je pokazala svojo rjavo, grbasto desnico.

"Sem na tole roko! Roko mi je poljubil! Tako se poljublja roko imenitnemu, mlademu dekletu! Da, tvoj sluga je mož, ki pozna oliko!"

Torej le na roko je poljubil! Pa kljub temu je bil moj Halef junak! Le ljubezen do mene mu je seve dala moč, da se je tako junaško premagal. Pokazati ji je hotel svojo hvaležnost.

Pohvalno sem dejal:

"Da, ponosna si lahko, dobra Madana! — Srce mojega hadži Halef Omarja ti je hvaležno, ker si bila dobra do mene."

Pa tudi jaz ti bom hvaležen."

Madana je nehote stegnila desnico, kot bi mi jo hotela nuditi v poljub.

Hitro sem pristavil:

"— pa počakati moraš, da pridemo v Lizan. Tam ti bom pokazal, kako znam biti hvaležen."

"Počakala bom, gospod!"

je dejala.

"Sedaj pa moram v Ingdžo k votlini."

"Kedaj se vrneš?"

"Tega ne vem. Najbrž še pred zoro. Kaj boš storila, če bo kdo prišel, pa bo hotel mene videti?"

"Ne vem, emir. Svetuj mi."

"Če ostaneš v koči, bo tebe prijel in kaznovana boš, ker si mi dovolila, da sem odšel."

"Seveda, gospod! Strogo mi je bilo naročeno, naj pazim na tebe, da mi ne uideš."

"Če pa tudi tebe ne bo našel, se ti trenutno ničesar ni bati. Zopneje pa bom že jaz skrbel."

"Torej naj odidem?"

"Da."

"Dobro! Skrila se bom v bližini in opazovala kočo. Če nihče ne pride, te bom spet zvezala, ko se vrneš, če bo pa kdo prišel, me boš moral pa ti braniti."

"Bom."

Prepričan pa sem bil, da se bo položaj po mojem obisku pri Duhu votline itak čisto izpremenil in da tudi dobre Madane ne bo treba braniti.

Obrnil sem se k Ingdži.

"Pojdiva! Ne pozabi luči!"

Vzel sem pištolo in bodalo, ki mi ju je Halef pustil, djalo hrta na vrstico in odšla sva. Ingdža je stopala naprej in mi kazala pot.

Izprva sva šla nazaj po poti, koder so me pripeljali, pa zavila na desno v goro. Vrh gore je bil gosto obraščen s hrastjem, tema je bila, da se ni nikamor videlo, in z rokami sva tipala predse, da ni sva butala ob dreve.

Gozd je prenehal in prišla sva na ozko sedlo. Onstran sedla se je dvigala skalnata reber.

"Pazi, gospod!" je svarilo dekle. "Odslej bo pot zelo nevarna, plezati bo treba."

"Ta pot pa ni prijetna za stare ljudi, ki hodijo na obisk k Duhu votline! Tod gori pridejo le čile, zdrave noge."

"O, tudi stari ljudje lahko hodijo k Duhu votline. Le da morajo iti po ovinku. Od ene strani sem pelje čisto udobna pot k votlini."

Plezala sva kvišku. Ni bilo ravno nevarno, le strmo je bilo in kamenito. Drug drugemu sva si pomagala, sva se podpirala in končno srečno

prilezla na raven svet. Velike skale so ležale naokoli in slutil sem, da sva blizu votline, ki si jo je skrivnostni Duh izbral za svoje "stanovanje." — Pol ure sva hodila.

Skale so se razmaknile, nekak hodnik se je odprl, visoka stena ga je zapirala.

Ingdža je obstala.

"Tamle je!" je pokazala v temo. "Pojdi dalje k steni! Ob njenem vznožju boš našel vhod v votlino. Tam prižgi svečo in jo postavi na tla, pa se vrni k meni. Počakala bom na tebe."

"Se oddot vidi luč?"

"Da. Pa zama bo gorela, še dolgo ne bo polnoč."

"Bom le poskusil. Tule, pri mi vrvice in drži mi psa! Položi mu roko na glavo, pa bo miren."

Izročil sem ji hrta, vzela svečo in stopil proti steni.

Napeto sem bil radoveden. Ni čuda. Saj sem šel na obisk k "Duhu," ki se je zagrinjal v neprodirno skrivnost, pa je kljub temu, da takoj povem, vladal nad vso pokrajino, nad Kurdi prav tako kakor nad Nestorijanci, in ki je imel, kakor sem si sam že nekaterikrat izkusil, velik vpliv in čudno moč nad vsemi, pa naj so bili visoki ali nizki, dobri ali hudobni.

Ali bom odgrnil skrivnostno zaveso, za katero se je skrival "Duh," in rešil uganko njegove moči?

Seveda, slutil sem že dolgo sem skrivnost Ruh-i-kuliana in upal sem, da bom s svojimi slutnjami pravo zadel. Potem, to sem dobro vedel, mi ne bo težko, pomiriti sovražne rodo-

ve Zabave doline ter krotiti bojaželjne beje in raise.

Prišel sem do vznožja stene.

Pred menoj se je odprla votlina, vhod je bil dovolj širok in visok, da je odrasel človek lahko stopil skozi, ne da bi se mu bilo treba pripogniti.

Nekaj trenutkov sem poslušal, ničesar ni bilo čuti. Prižgal sem svečo in jo postavil na tla. Slabo je brela in le nekaj korakov daleč sem videl v votlini.

Nato sem se vrnil k Ingdži, kakor mi je naročila. Najrajši bi bil seve kar pri votlini ostal in počakal na "Duhu," ki ugasne luč in s tem naznani svojem obisku, da ga je voljen poslušati —. Bi bil vsaj brž zvedel, ali so moja domnevanja pravilna. Pa nisem hotel Ingdže žaliti. In tudi ubogati sem moral, kajti kdo ve, ali bi bil prišel skrivnostni "Duh" po luč, če bi bil opazil, da nisem odšel.

"Luč gori!" je dejala Ingdža in me prišla za roko. "Počakati moraš, ali bo ugasnila!"

"Niti najrahljšega vetrička ni čutiti. Če luč ugasne, jo je gotovo Duh ugasnil in je torej v votlini."

"Glej —!" je tedaj hlastnila in me prišla za roko. "Ugasnila je!"

Res je zmanjkalo luči.

"Pojdem," sem dejal. "Duh votline me želi sprejeti."

"Počakam te tukaj."

Stopil sem k votlini, se sklonil in potipal.

Luči ni bilo več.

Prepričan sem bil, da čaka skrivnostni prebivalec votline kje čisto v bližini. Morebiti se je koj za vvhodom votline širila pa je "Duh" čakal kje za oglom stene. Po naročilu Ingdže bi bil moral enostavno povedati svojo željo in oditi ter počakati, ali se bo luč spet pokazala.

Pa s tem bi bil le slabo ustregel svojim namenom. Govoriti sem hotel z Duhom. In prepričati sem se hotel, ali prav slutim.

Stopil sem dva koraka bliže in polglasno zaklical:

(Dalje prihodnjič)

Kako kuje življenje . . .

Vlomilec, katerega so zasledovali 12 let

Jimmy Earight je imel mnogo drznosti. Saj če bi je ne imel, ne bi mogel govoriti s filmskim magnatom v 12. nadstropju v Hollywoodu.

"Rad bi dobil delo v filmih kot akrobat," je rekel ravnatelj. Toda ta mu je rekel, da ima takih ljudi na preostanjanje. Jimmy je rekel "okay" in šel iz sobe. Potem je pa začel plezati na nebotičnik in sicer zunaj po steni na pročelju. Zbrala se je množica ljudi in nek policaj mu je zaklical, naj gre doli. Toda Jimmy je plezal naprej.

"Nisem prej dobro razumel, kaj ste rekli, zato sem prišel še enkrat nazaj." Ravnatelj je bil tako presenečen nad Jimmytovo drznostjo, da ga je takoj sprejel v filme.

Tako je dobil Jimmy delo v filmih kot "človeška muha." Nobeno podvzetje mu ni bilo drzno dovolj. Saj je bil tega navajen že iz rane mladosti. Rojen na farmi v Avstraliji, je plezal po drevmu prej, predno je mogel govoriti. Komaj je dobro shodil, je že prestrašil svojo mater na smrt, ko ga je nekega dne zagledala visoko na strehi skednja. Oče se je pa smejal in rekel, da bo fant prišel še daleč naprej.

V filmih se je dobro izkazal, toda takega umetnika niso potrebovali vsak dan in pri vsaki igri. Zato si je Jimmy težko, da bi mogel svojo veliko spretnost uporabiti tudi v tem, da bi plezal v hiše, seve ponoči, in pobiral ljudem, bogatašem, zlatnino in denar. — Saj mu je bila prava igrača splezati v visoke hotele ali privatne rezidence.

Toda dolgo ga ni vzdržalo v enem kraju. Ko je posetil s svojim obiskom nekaj hotelov in olajšal goste za nekaj draguljev in denarja, jo je popihal iz mesta in počastil s svojim obiskom drugo mesto. Ko so mu postala tla v Avstraliji prevroča, je prišel v Združene države. Ko je obiskal vsa večja mesta, se je podal v Anglijo. Bil je prijetne junanosti in denarja je imel dosti za razsipljanje. Kmalu je dobil vstop v londonsko boljšo družbo. Tu je imel priliko poslušati, koliko in kje ima kdo spravljivih draguljev. Kmalu potem je takim

blebetačem zlatnina zmanjkala.

Scotland Yard (slavna angleška policija) je kmalu doznala, da je kak zelo spreten tat vzrok tem tatvinam, toda do živega mu niso mogli priti. Toda kot mnogo drugih umetnikov je tudi Jimmy postal objesten in ponosen na svojo spretnost. Šel je in napisal roman o svojih tatvinah. Po nekem agentu je rokopol prodal za \$2000. Seveda, ni se podpisal s svojim pravim imenom. V teh svojih dogodoljajih se je zelo norčeval iz londonske policije. Ta je dobro preštudirala Jimmove dogodoljaje in izprevidela, da se suče tat v boljši družbi, kjer najprej v pogovorih izve za zlatnino, nakar jim napravi nočni obisk in zlatnino odnese. Policija je začela izpraševati ljudi, katerim je bila zlatnina ukradena, če so o svoji zlatnini s kom govorili poprej, predno so bili okradeni. In našla se je oseba, ki se je spominjala, da je o tem govorila z nekim Jimmom Earight, — mladim in vpludnim Avstralcem, ki je bogat in nikomerniti na misel ne hodi, da bi bil on v zvezi s tatvinami.

Policija se je zdaj spravila Jimmyju na sled. Sledili so mu več tednov, toda ničesar sumljivega niso dognali. Toda Scotland Yard se ni zasledovanja naveličal, in policisti so bili Jimmu noč in dan na sledu. Nekega večera so opazili, da se je Jimmy vsedel v svoj avtomobil in se odpeljal izpred slovečega hotela, kjer je stanoval. Dva detektiva sta se odpeljala v drugem avtomobilu za njim. Osem ur sta ga neprestano zasledovala ter bila tesno za njim, ko se je Jimmy ustavil pred hišo Sir Richarda Mellerja. Kar sta videla sedaj, ju je prepričalo, da sta na pravem sledu. Posestvo je bilo obdano z visokim zidom, toda to ni Jimmanič motilo ali ustavilo. Kot maček je zlezal gori po zidu ter izginil na drugi strani zidu. Detektiva sta bila prepričana, da bo prišel po istem mestu nazaj, ker je imel tu svoj avto, zato sta se postavila na prežo. Potrpežljivo sta čakala eno uro in potem sta videla, kako se je vrhu zidu pojavila človeška postava, z velikim zveženjem pod pazduho. Bil je Jimmy s svojim plenom. Trenotek je postal in se skrbno oziral okrog in ker ni videl nič sumljivega, je vrgel sveženj na tla in skočil

za njim na zemljo.

Detektiva sta čakala, da se je Jimmy napotil proti svojemu avtomobilu, potem sta mu pa zaklicala, naj se ustavi. Brez besede je vrgel Jimmy sveženj od sebe, potegnil iz žepa železen klin in skočil na bližnjega detektiva. Toda v tem je priskočil drugi in prestregel udarec. Uklenila sta ga in tako je prišel Jimmy pod dolgih dvanajstih letih pod ključ, kjer zdaj premišlja, da tudi najspretnjšemu končno izpadi.

IZ DOMOVINE

—V prepiru je ubil posestnika. Na veliko nedeljo je postal 60 letni posestnik Luka Lušina iz Padeža žrtev zločina. Ubil ga je z mesarskim nožem 21 letni Leopold Trbovc, sin preužitkarice. Posestnik Lušina je bil svoj čas kupil od njegovega očeta vso domačijo. Vsi otroci so ostali pri novem posestniku, ki jim je dovolil, da do polnoletnosti ostanejo v hiši. Ko so na veliko soboto čistili hišo, je zmanjkala deska. Zaradi nje je med Leopoldom in Lušino nastal prepir in posledica je bila, da je razburjivi fant potegnil iz miznice dolgi nož in ga zasadil gospodarju globoko pod rebra. Stari se je zgrudil, imel pa je še toliko moči, da si je nož sam potegnil iz rane. Ranjenca so prepeljali do najbližjega zdravniškarja, ki mu ni mogel več pomagati. Z zdravili mu je olajšal bolečine, nato pa so ranjenca z avtom odpeljali v krško bolnišnico, a jim je pred vrati izdihnil. Ubijalec je čez praznike ostal v oskrbi orožništva. Bil je zelo pobit in skesan. Po praznikih pa ga je orožništvo izročilo okrajnemu sodišču.

—Prelepa šmarska vas za tujski promet. —Šmartno pri Litiji ni znano le po dobrih pevcih, celo ga tudi izletniki in turisti, saj leži v ljubki dolinici, ki jo obdajajo prikupni zasavski vršaci: Javorje, Osranka, Prežganje, Štanga, Janče, Polniški dolomiti, Primskovo. Kraj leži ob glavni cesti, ki veže Gorenjsko preko Litije in Vāč. Dolenjsko pa proti Bogenšperku in v Temeniško dolino. Oklanske jeseni grade že novo višinsko cesto med Radečami in Ljubljano ter je šmartno prav na polovici pota. Občinski odbor pod vodstvom marljivega župana g. Josipa Strmana ki je bil izvoljen na listi JNS, se marljivo prizadeva, da bi dvignil šmarsko pokrajino v prosveti, gospodarstvu, in tujskem prometu. Predlanskim je dobilo šmartno nov vodovod, ki ga nima niti sosednja Litija, čeprav je središče sreza.

Šmarčani hočejo pritegniti v

svojo dolino letoviščarje. Iz šmartna je na kopanje v Savo malce predaleč, zato bodo zgradili kopališče v Stucovni ob Kostrenjci. Občinska uprava je kupila dve parceli, da pa bodo imeli letoviščarji še več prostora ob kopališču, bo dokupila še nekaj sosednjih parcel. Kopališče bo moderno urejeno in zgrajeno v takem obsegu, da bodo prirejali tudi plavalne tekme. Ves litijski srez ne premore do zdaj takega bazena, čeprav imamo močno razvit sport. Tekmovanje v Savi pa je otežkočeno zaradi jakega toka.

—V Ljubljani je nenadoma umrl Franc Lampič, banovinski sluga, star 56 let.

—V Ljubljanski splošni bolnišnici je umrl Franc Seničar, inšpektor drž. železnice.

—V Preki pri Šibeniku je umrl g. dr. med. Ljudevit Jenko, sanitetni svetnik in okrožni zdravnik.

—V Ljubljani je umrl Anton Jeras, star 33 let. —V splošni bolnišnici je umrl Alojzij Bešter.

—V Žužemberku je umrla splošno znana in čislana ga. Barbara Pečnikova, vdova klobučarskega mojstra. Zapustila je dve hčerki in sina.

—Živa bakla. —Hlapec Bračič Ivan iz Ložine, uslužben pri posestniku Kozlu Janezu, je zažgal na travniku dračje. Nesreča je hotela da mu je spodrsnilo in je padel v ogenj, kjer se mu je vnela obleka. Vsega opečenega so rešili iz plamenov bližnji delavci. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer je umrl.

DNEVNE VESTI

Teroristi v Detroitu molčijo na sodniji

Detroit, 26. maja. Dvanajst članov Črne legije, katere so tu včeraj obtožili kot morilce je stalo kot mutci pred sodnijo. Nihče ni znil kake besede na vprašanja od strani oblasti. Njih zagovornik je zahteval, da se jih izpusti pod varščino, kar je pa sodnik Liddy odločno odklonil. Medtem je pa država Michigan začela s preiskavo proti Črni legiji, in obenem se je za legijo začela zanimati zvezna velika porota, ker se je poslovanje legije vršilo v raznih državah. Oblasti so pripravljene teroristično bando popolnoma uničiti.

Ponovne govornice o vojni med Lahi in Angleži

Rim, 26. maja. — Ponovne vojne govornice so nastale danes, ko se bliža bivši abesinski cesar Londonu. Laško časopisje dolži Angleže, da je do skrajnosti sovražna napram Italiji. Italijani so zlasti jezni, ker je dala Anglija bivšemu abesinskemu cesarju bejno križarko na razpolago, poleg tega pa trdijo Italijani, da ko cesar dospe v London, da bo začel s protitalijansko propagando.

Prosekutor Wilentz še vedno dobiva grožnje

Trenton, N. J., 26. maja. — David Wilentz, generalni prosekutor države New Jersey, ki je poslal Hauptmanna v smrt radi odpeljave in umora Lindbergh otroka, je izjavil danes, da še dnevno dobiva grožnje in grozilna pisma. Wilentz je izjavil, da je še danes trdno prepričan, da je bil Hauptmann pravi zločinec.

4 CCC mladeniči zgoreli v gozdnem požaru

Barnegat, N. J., 26. maja. Štirje mladeniči, člani gozdne armade v tej okolici, so zgoreli, ko so bili zajeti po dveh ognjih, kjer so gasili zaeno z drugimi. Šest jih je dobilo nevarne opekline. Ogenj divja v dveh okrajih in je sedaj na delu 1500 ognjegasev in 500 članov gozdne armade, da zaustavijo prodiranje ognja.

Naciji na Nizozemskem brez zakramentov

Utrecht, Nizozemska, 26. maja. Katoliški škofi na Nizozemskem so odredili, da ker nacijska vlada v Nemčiji dosledno zatira katoličane, da oni katoličani, ki podpirajo idejo nacijev, ne smejo biti deležni zakramentov sv. vere.

Železnice tožijo

Vodstva 23 vzhodnih železnic v Ameriki so vložila tožbo na zvezni sodniji, rekoč, da kongres ne more prisiliti železnic, da bi po 2. juniju znižale vozno. Kongres je odredil, da morajo železnice po 2. juniju znižati vozno na 2 centa od milje. Sedanja cena je tri cente od milje. Edina večja vzhodna železnica, ki se ni pridružila tej tožbi je Baltimore & Ohio železnica.

MALI OGLASI

Delo dobi

izurjen čevljar. Vpraša naj takoj na 6630 St. Clair Ave. (126)

Delo dobi

dekle ali žena za hišna dela, pri mali družini z odraslimi otroci. Svoja soba. Lepa okolica. Plača po dogovoru. Vprašajte pri Tratar, 3602 E. 49th St. Tel. Michigan 9689. (127)

Delo dobi

izurjeni delavci, ki bi delali na poljih sladkorne pese v Michiganu. Kompanija želi, da dobi družine ali pa skupine samcev. Kompanija plača tudi za vožnjo. Kdor želi delati tekom poletja naj se obrne tozadevno za informacijo na

Mihaljevich Bros.

6033 St. Clair Ave.

Telefon: HEnderson 6152

126

ŽENE IN DEKLETA!

Ta teden pa le po lepe obleke! Zaloga je strašno velika lepih pralnih in svilenih oblek. Te obleke se vam garantirajo. Kar koli bi ne bilo prav, se vam jo zamenja za drugo. Zakaj bi hodili v mesto podpirati milijonarje, ko lahko kupite pri trgovcu, ki se muči, da si napravi življenje in vam pomaga kadar ga potrebujete. Iz mesta pa veste, da ne dobite nobene pomoči od trgovcev.

Pridite, zalogo imamo res veliko. Vse mere in barve in v ceni od dolarja naprej. Se vam priporočamo.

ANZLOVAR'S

6202 St. Clair Ave.

vogal 62. ceste.

(May 27-28)

POSEBNO TA TEDEN

pri

FRANK SKULY

Suhe klobase, ft. 28c
Suhi pork butts, ft. 28c
Suhe salame, ft. 36c
Mleto meso, Pork
in Beef, 2 ft. 29c
Meso za juho, 2 ft. 29c
Fina mast, 2 ft. 29c
Sveže obisti, ft. 29c
Teletina, 2 ft. 29c

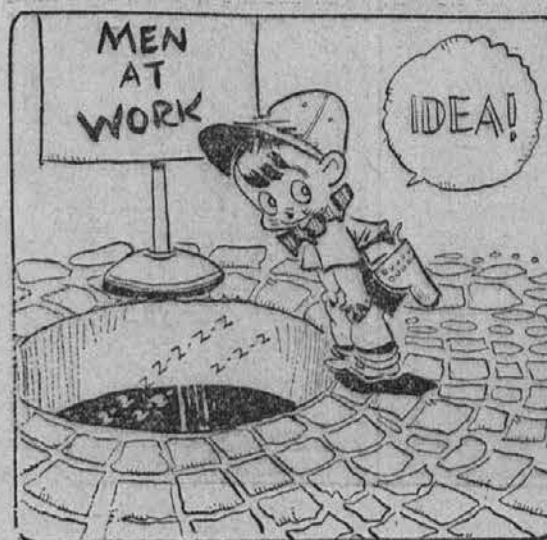
Velika zaloga svežega in suhega mesa se vedno dobi pri

FRANK SKULY

6313 St. Clair Ave.

Mlad fant

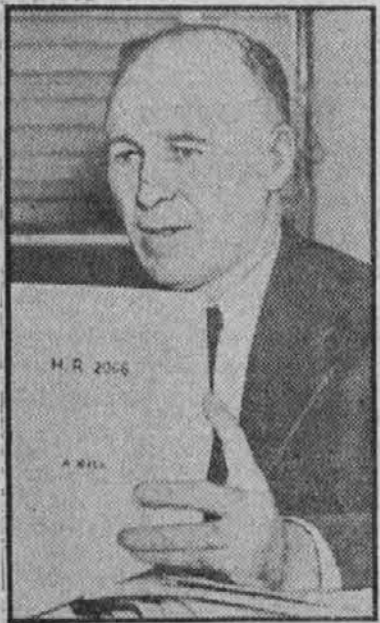
srednje starosti bi rad dobil sobo v bližini St. Clair Ave., pri dobri družini ali pri kaki vdovi. Sporočite naslov v urad tega lista.

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

V pristanišču je bilo kakega pol ducata ladij, katere si je Blood pozorno ogledal, nakar so njegove oči obstale na neki črni brigantini, ki je bila po vsej priliki flamskega izvora. Blood je bil prepričan, da je ladja skandinavka, zato je z zaupanjem

Zvezni poslanec William Lemke, ki je v senatni zbornici pogorel s svojo znano predlogo za farmerje. Predloga je bila znana pod imenom Frazier-Lemke Bill.

Governor iz Kansasa, Alfred M. Landon, ki malo govori, pa upa, da ima največ prilike biti nominiran za kandidata na republikanskem tiketu za predsedniško mesto Zed, držav.

priveslal ob njen trup, pritrtil čoln ter splezal na krov.

"Mudi se mi," je obvestil kapetana, "in moram čim prej doseči severno obalo Francoske Hispaniole. Če ste pripravljeni, da me prepeljete, vam dobro plačam."

Dučman ga je nezaupno pogledal. "Če ste v taki naglici, bo boljše, da se drugod ogledate za prevoz. Jaz sem na potu v Curacao."

"Rekel sem vam, da vam bom dobro plačal. Za pet tisoč zlatih osmakov se menda izplača narediti nekoliko zamude."

"Pet tisoč zlatih osmakov!" Holanec je ostrmel. Vsota je bila tako visoka, da bi jo bil komaj zaslužil z vso svojo sedanjo vožnjo. "Kdo pa ste, gospod?"

"Ah, to ne spada k stvari in je brez pomena. Sem pač oni, ki vam plača pet tisoč."

Kapetan Blood je naglo vprašal: "Ali boste plačali v naprej?"

"Polovico. Drugo polovico pa dobite, ko dospem na mesto. Toda obdržite me lahko na krovu, dokler dobite denar." S tem je torej zagotovil in pomiril Holandca, ki ni seveda niti najmanj slutil, da ima kapetan Blood pri sebi vso to vsoto.

"Prav. Ponoči lahko odjadrmo," je dejal počasi.

Zdaj je Blood nemudoma produciral eno izmed vrečic. Drugo pa je imel še vedno spravljeno pod krmilnim sedezem čolna, kjer je bila mala shramba in kjer je ne bi mogel nihče slutiti. Tam je zdaj ostala druga vreča še štiri dni, ko so dospeli v morsko ožino med Hispaniole in Tortugo.

Ko so prijadrali do tu, je kapetan Blood izjavil, da bo zdaj sam v svojem čolnu dosegl kopnino, nakar je splezal po lestvi v svoj čoln. Ko je holandski kapetan videl, da njegov tajinstveni potnik ne krmari v smeri proti Hispaniole, marveč proti Tortugi, ki je bila trdnjava piratov, so bile vse njegove dosedanje sumnje utemeljene. Toda to ga

je kaj malo brigalo, zakaj on je bil, poleg kapetana Blooda, edini človek, ki je v resnici profitiral s tisto transakcijo na otoku Mariegalante.

Tako je kapetan Blood prišel nazaj v Tortugo, kjer ga je čakala njegova mornarica. Mesec dni pozneje je z mornarico svojih petih ladij priplul v pristanišče Basseterre na otoku Mariegalante, z namenom, da poplača svoj dolg polkovniku de Coulevainu.

Nenadnega pojava tako silne mornarice se je prestrašilo tako prebivalstvo kakor vojaštvo posadke. Toda za svoje namene je prišel kapetan Peter Blood mesec dni neprepozno. Polkovnika Coulevaina ni bilo več tam; kot jetnik je bil pod stražo poslan nazaj v domovino Francijo.

Kapetana Blooda je obvestil o vsem tem polkovnik Sancerre, ki je bil zdaj vojaški poveljnik na otoku Mariegalante in ki ga je sprejel z vso vljudnostjo in spoštljivostjo, katera pristoji tako proslulemu filibusterju, ki pripluje v pristanišče s tako močno flotilo.

Kapetan Blood je vzdihnil, ko je slišal novico. "Škoda!" Par besed bi rad izpregovoril z njim in neki stari dolg bi rad poravnal.

"Da, da, mal dolg, znašajoč pet tisoč zlatih osmakov, kaj ne?" je pripomnil Francoz.

"Pri moji veri, dobro ste informirani!"

Polkovnik je pojasnil: "Ko je prispel sem general francoskih armad v Ameriki, da se informira o španskem napadu na Mariegalante, je ob tej priliki tudi odkril, da je polkovnik de Coulevain okradel francosko kolonialno blagajno za to vsoto. Dokaz te tatvine je bila tudi pobotnica, ki so jo našli med polkovnikovimi listinami."

"O, torej tam je dobil denar!"

"Vidim, da razumete." Komandir je postal resen. "Rop je resna, sramotna zadeva, kapetan Blood!"

"Vem, vem, saj sem se že sam z njim dokaj ukvarjal," je pritrdil Blood.

"In nobenega dvoma ni, da bodo zdaj obesili polkovnika de Coulevaina, ubogega vrača..."

Blood je prikimal. "Brez dvomno... Ampak midva si bova prihranila svoje solze, da jih potočiva na kakem drugem, bolj plemenitem grobu, moj dragi polkovnik."

Zlato v Santi Mariji

Mornarica bukanirjev, se stoječa iz petih velikih ladij, se je zibala zasidrana na reki zapadne obale zaliva Darien. Za kabelsko daljavo dlje se

je svetil v jutranjem soncu trak srebrno-sivega peska, za njim pa se je dvigal živo-zelen gozd, ves svež po deževju, ki je pravkar prenehalo. Ob porobju gozda so stali šatorji bukanirjev. Gusarji so zdaj tu popravljali svoje ladje. Bilo jih je svojih osemsto mož; večinoma so bili Angleži in Francozi, toda med njimi je bilo tudi nekaj Holandcev in celo nekaj zapadnoindijskih mesticev ali pol-Indijancev.

Onega lepega sončnega jutra je stopilo iz gozda troje Darien Indijancev. Eden med njimi je bil velike rasti, širok v plečih in gospodovalnega držanja. Obleden je bil v hlače iz neustrojene kosmate kože, za plašč pa mu je služilo pisano ogrinjalo. Njegova močena gola prsa so bila poslikana z rdečimi in črnimi progami, v nosu pa je nosil ploščico iz stolčnega zlata, v obliki polumeseča. V ušesih so mu bingljali masivni zlati uhanji. V svojih gladkih črnih lasih je imel zataknjen šop orlovskih peres, v roki pa je nosil težko palico, kateri je sekirica služila za ročaj.

Mirno in dostojanstveno je stopil v sredino gusarjev ter se jim v primitivni španščini predstavil kot Cacique Guanahani, imenovan od Špancev

Brazo Largo. Rekel je, da bi rad govoril z gusarskim kapetanom, katerega je označil s španskim vzdevkom Don Pedro Sangre.

Gusarji so ga odvedli na zastavno ladjo Arabelo, in tamkaj, v kapetanovi kabini, je Indijanca sprejel kapetan Peter Blood.

Brazo Largo je prešel takoj k stvari s čudovito ekonomijo besed, v katerih je bil zaradi svojega pomankljivega znanja španščine zelo omejen.

"Usted venir conmingo. — You llevar usted mucho oro Espanol. Caramba!" je dejal v globokem basu. Dobesedno bi se to prevedlo: "Vi iti z mano. Vzel vas bom k dosti španskega zlata." K čemer je pristavil znani izraz: Caramba!

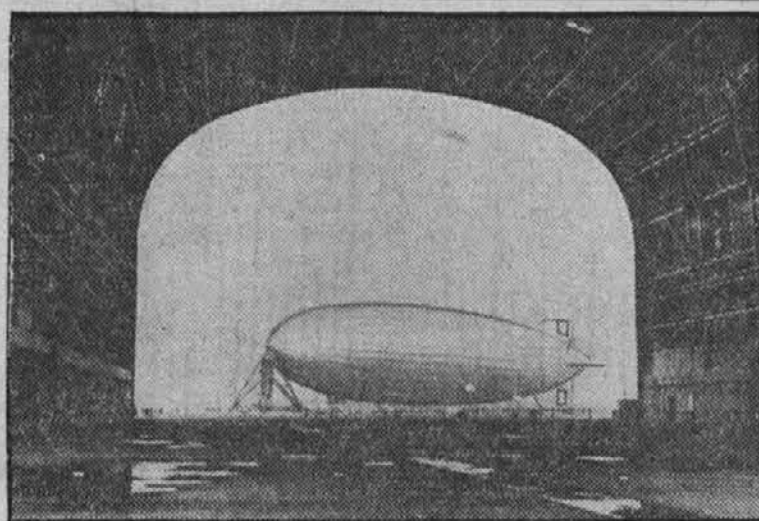
Safirske oči kapetana Blooda so se v zanimanju zasvetile. In v gladki španščini mu je kapetan Blood s smehom odvrnil:

"Zelo si velikodušen. Caramba! Kje je to špansko zlato?"

"Tam." Indijanec je pokazal z roko proti zapadu. "Deset dni hoda."

Bloodov obraz se je zresnil. Spomnil se je Morganove ekspedicije preko savane in je vprašal:

"Panama?"

Ko je dr. Eckener privedel nemškega zračnega orjaka Hindenburga v Zed, države, je obiskal pri tej priliki predsednika Zed, držav, ki mu je čestital na uspehu. V sredini je dr. Eckener, ki je poletel med tem časom že drugič v New York in zopet nazaj na Nemško.

V sredi je Maz Schmeling, ki se trenira za roko-borbo z Joe Louison, zgoraj na levi. Na desni je Jimmy Braddock, ki nosi naslov svetovnega prvaka v roko-borbi. Poleg njega je njegov manager. Od borbe med Schmelingom in Louisonom je odvisno, kdo se bo poskusil za svetovno prvenstvo z Braddockom.

Četvorčki Frances, Frank, Felix in Ferdinand, ki so bili rojeni družini Emil Kaspar v New Jersey. Na desno je Mrs. Kaspar, na levo pa Mr. Kaspar z dvema svojima otrokoma.

Indijanec je odmajal z glavico.

"Ne. Santa Maria."

Zdaj je pričel s težavo pojasnjevati, da je tam, ob reki istega imena, natrpano vse zlato, ki so ga dali iz sebe rudniki ondotnega okraja, pripravljeno, da ga prepeljejo v Panamo. In zdaj je čas, ko je tam natrpanega največ zlata. Kmalu ga bodo odpeljali. Ako hoče kapetan Blood dobiti to zlato — in Brazo Largo ve, da je tega zlata zdaj tam velika količina — se mora dvigniti takoj z njim na pot.

O Indijancevi resnosti in o njegovi dobri volji napram njemu, ni imel kapetan Blood nobenega dvoma. Trpko so vraštvo do Špancev, ki je tlelo v prsih vseh Indijancev pod španskim gospodstvom, je delalo Indijance instinktivne zavestnike in sovražnike Špancev. Kapetan Blood je sedel na skrinji pod kabinskim oknom ter zrl preko vodovja lagune, ki jo je poljubljalo jutranje sonce.

"Koliko ljudi pa bi bilo potrebnih za to?" je končno vprašal.

"Štirideset deset, morda petdeset deset," je odvrnil Brazo

Largo, iz česar je kapetan Blood sklepal, da meni štiri-ali pet sto.

(Dalje prihodnjič)

POZOR!

FRANK KURE
1118 East 77th Street
SLOVENSKI KLEPAR

Popravljamo strehe, žlebove, fureze in vse, kar se tiče našega dela. Vse po zmernih cenah in dobro delo. Se priporočam in pokličite nas: Tel.: ENdicott 0439

SLOVENSKO KEGLIŠČE

Clair-Doan Bowling Alley

JOS. POZELNIK

vaš stari znanec, lastnik
10322 St. Clair Ave.

Dr. Anthony L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
HEnderson 0919

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHIŠTVO
Pohištvo in vse potrebščine
za dom.
6303 GLASS AVE.
HEnderson 2978

KONCERT

JUGOSLOVANSKEGA RADIO KLUBA

se vrši

V NEDELJO 31. MAJA OB 1:30 POPOLDNE
v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

z sodelovanjem slov. pev. zbora "Zarja" in
hrvatskega pev. zbora "Abrašević"

Poleg tega nastopi 50 igralcev na harmonike od Smerdas glasbene šole, kar bo njih prvi nastop v Clevelandu.

Iz avditorija SND se bo oddajal sledeči slovanski radio program: slovenski, hrvaški, srbski, ukrajinski, slovaški in češki.

Vstopnina je 40c, otroci 25c, za k plesu zvečer 25c.

IGRA WM. SNELER ORKESTER in
BLUE DANUBE TAMBURAŠKI ORKESTER

Razstava in razprodaja

pohištva in vseh potrebščin za hišo in dom

se še nadaljuje za nekaj dni pri nas in še vedno imate priliko prihraniti si lepe denarje, ako si ogledate našo krasno razstavo in si izberete kar potrebujete. Se toplo priporočamo.

LOUIS OBLAK

PRODAJALNA S POHIŠTVO IN DRUGIMI
POTREBŠČINAMI

6303 Glass Ave. HEnderson 2978

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjamo, da smo dobili dovoljenje za

ŽGANJE

Se toplo priporočamo Slovencem in Hrvatom za vse vrste žganja, izvrstno pivo in vina.

ROSE IN FRANK MIHČIČ
7202 St. Clair Ave.

Posebna razprodaja
MASTER FRIGIDAIRE 535

popolnoma nova
regularna cena \$163.00, sedaj samo \$124.50

MASTER FRIGIDAIRE 635

regularna cena \$199.50, sedaj samo \$149.50

6 kubič. čev. popolnoma nova
MANDEL HARDWARE

15704 WATERLOO ROAD

KEnmore 1282